

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 23.01.1963, sp. zn. 2 To 12/63, ECLI:CZ:KSBR:1963:2.TO.12.1963.1

Číslo: 29/1963

Právní věta: Ukládání nápravného opatření není vázáno na trest odnětí svobody a jeho výměru v konkrétním případě. Jestliže vzhledem k ustanovení § 28 tr. zák. a vzhledem k ustanovení zvláštní části trestního zákona je přípustné uložení trestu nápravného opatření, ať už jako trestu samostatného nebo trestu ukládaného vedle jiného trestu, pak při výměře a stanovení dalšího obsahu tohoto trestu je soud vázán pouze hledisky § 23, 31 a násl., a § 44 tr. zák. Proto nelze používat ustanovení o mimořádném snížení trestu odnětí svobody (§ 40 tr. zák.).

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 23.01.1963

Spisová značka: 2 To 12/63

Číslo rozhodnutí: 29

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Nápravné opatření, Rozkrádání majetku v socialistickém řízení, Ukládání trestu, Zákaz činnosti

Předpisy: 140/1961 Sb. § 23

§ 132 141/1961 Sb. § 258

§ 269

§ 28

§ 31

§ 40

§ 43

§ 44

§ 49

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 29/1963 sb. rozh.

Ukládání nápravného opatření není vázáno na trest odnětí svobody a jeho výměru v konkrétním případě. Jestliže vzhledem k ustanovení § 28 tr. zák. a vzhledem k ustanovení zvláštní části trestního zákona je přípustné uložení trestu nápravného opatření, ať už jako trestu samostatného nebo trestu ukládaného vedle jiného trestu, pak při výměře a stanovení dalšího obsahu tohoto trestu je soud vázán pouze hledisky § 23, 31 a násl., a § 44 tr. zák. Proto nelze používat ustanovení o mimořádném

snížení trestu odnětí svobody (§ 40 tr. zák.).

(Rozhodnutí krajského soudu v Brně z 23. ledna 1963 – 2 [To 12/63](#))

Obžalovaná pokladní v prodejně Pramen zkracovala tržbu a postupně si za dobu asi devět měsíců přisvojovala částku nejméně 1500,- Kčs. Na podkladě tohoto zjištění byla obžalovaná uznána vinnou okresním soudem trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. b) tr. zák. a odsouzena k trestu nápravného opatření na pět měsíců s vyslovením srážky 20 procent ze mzdy.

Krajský soud v Brně napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2, § 259 odst. 3 tr. ř. zrušil ve výroku o trestu a obžalované podle § 132 odst. 1 tr. zák. za použití § 40, 43, 44 odst. 1 tr. zák. uložil trest nápravného opatření v trvání 5 (pěti) měsíců. Podle § 44 odst. 3 tr. zák. stanovil, že z odměny, náležející obžalované za práci připadá 20 procent státu.

Podle § 49 odst. 1 tr. zák. obžalované uložil trest zákazu činnosti ve funkci hmotně odpovědné pracovnice v socialistickém obchodě na dobu jednoho roku.

Z odůvodnění:

Z podnětu opravného prostředku prokurátora, který odporuje jen výroku o trestu napadeného rozsudku, přezkoumal odvolací soud postup ve věci dosud uplatněný a neshledal důvodu k nějakému opatření, pokud se týče výroku o vině. Zde okresní soud čerpal svá zjištění ze spolehlivých důkazů, mimo jiné i z kajícího doznání obžalované, skutek pachatelky byl i po právní stránce náležitě posouzen, takže řešení viny v napadeném rozsudku odpovídá stavu věcí i zákonu.

Okresní soud v souladu s hledisky ustanovení § 31 odst. 1 tr. zák. uložil obžalované trest nápravného opatření s přílehavým určením jak časového rozsahu, tak i výše srážek ze mzdy. Pravdu má však odvolání prokurátora, že užití předpisu § 40 tr. zák. při rozhodování o trestu nemělo opodstatnění. Vždyť ze znění cit. ustanovení je patrné, že mimořádné snížení může dojít uplatnění jen ohledně trestu odnětí svobody, a že tedy snížení kteréhokoliv jiného trestu pod dolní hranici stanovené sazby je vyloučeno. Ostatně okresní soud uložil nápravné opatření v rámci sazby, jakou trestní zákon v ustan. § 44 odst. 1 stanoví. Užívá ustanovení § 40 tr. zák. a vychází ze zásad, jež byly zakotveny v ustanoveních trestního zákona z roku 1950. Nová úprava, jak plyne z ustanovení § 28 a dalších tr. zák., neváže již ukládání nápravného opatření na trest odnětí svobody a jeho výměru v konkrétním případě. Jestliže vzhledem k ustanovení § 28 tr. zák. a vzhledem k ustanovení zvláštní části trestního zákona je přípustné uložení trestu nápravného opatření, ať už jako trestu samostatného nebo trestu ukládaného vedle jiného trestu, pak při výměře a stanovení dalšího obsahu tohoto trestu je soud vázán pouze hledisky § 23, 31 a násl., a § 44 tr. zák. Proto nelze použít ustanovení o mimořádném snížení trestu odnětí svobody (§ 40 tr. zák.), který je citován v rozsudečném výroku a jeho aplikace je i zdůvodňována. Tento nedostatek bylo nutno odstranit zrušením příslušné části rozsudku. Odvolací soud v důsledku toho rozhodoval o trestu znovu, avšak jinak vzhledem ke správnosti postupu prvního soudu při určení druhu a výměry trestu nesáhl k opatření odlišné povahy.

Krajský soud se však domnívá, že vzhledem k ustanovení § 49 odst. 1 tr. zák. jsou dány předpoklady i pro uložení trestu zákazu činnosti. Obžalovaná ve svém zaměstnání, kdy zneužila příležitosti k postupnému odcizování peněžitých částek, výrazně zklamala. Třeba tedy v zájmu výchovného působení i na ostatní zaměstnance obchodů trvat na tom, aby obžalovaná byla vyřazena z jakékoliv odpovědnější funkce na úseku distribuce. Tomuto požadavku nebrání ani okolnost, že obžalovaná v současné době pracuje již v jiném oboru. Proto krajský soud vyslovil také trest zákazu činnosti. Vzhledem k mladému věku obžalované a její průpravě pro trvalé zaměstnání v distribuci, byl trest zákazu činnosti omezen tak, aby nebránil obžalované v trvalejším uplatnění v tomto oboru.